

Artikel 138 B i Traktaten om den Europæiske Union fastsætter, at Europa-Parlamentet med et flertal af medlemmernes stemmer kan »anmode Kommissionen om at fremsætte passende forslag om spørgsmål, som efter deres opfattelse kræver udarbejdelse af en Fællesskabsretsakt til gennemførelse af denne traktat«. Fremsætter Kommissionen et sådant forslag, træffer Rådet beslutning på grundlag af hjemmelsbestemmelserne i traktaten for det pågældende forslag.

Regeringen har i den konkrete sag vedrørende rejsegodtgørelser og diæter m.m. for medlemmer af Europa-Parlamentet arbejdet aktivt for en ændring af det nuværende regelsæt, jf. besvarelse af spørgsmål nr. S 1479 af 20. februar 1997 stillet af MF Bertel Haarder (V).

Regeringen hilser det derfor velkomment, at Parlamentets nye formand, José Gil-Robles, i januar 1997 nedsatte et udvalg om medlemmernes forhold, herunder et nyt regelsæt blandt andet vedrørende rejsegodtgørelser og diæter. Det er efter det oplyste hensigten at nå frem til et forslag fra Europa-Parlamentet til en vedtægt (statut) til afløsning af de eksisterende husaftaler.

Der foreligger ikke på nuværende tidspunkt et forslag til en ny vedtægt (statut) fra Europa-Parlamentet. Der foreligger derfor ikke et forslag, som medlemslandene og Rådet kan tage stilling til.

Vedrørende en traktatændring har Europa-Parlamentet vedtaget en resolution, der sigter på, at Europa-Parlamentet i en statut kan fastsætte de almindelige vilkår for medlemmerne.

Der er ikke i regeringskonferencen fremsat forslag om nye traktatbestemmelser om de økonomiske vilkår for medlemmer af Europa-Parlamentet. Regeringen forhandler inden for rammerne af regeringens forhandlingsoplæg fra december 1995 og har på dette grundlag fremsat forslag til traktatændringer om beskæftigelse, miljøpolitik, åbenhed, forbrugerbeskyttelse, svigbekæmpelse samt nærhed og nationale parlamenter.«

Regeringen har ikke planer om at fremsætte forslag på regeringskonferencen om nye traktatbestemmelser om de økonomiske vilkår for medlemmer af Europa-Parlamentet.

Spm. nr. S 1719

Til statsministeren (14/3 97) af:

Bertel Haarder (V):

»Vil statsministeren på regeringskonferencen eller på anden måde arbejde for, at Parlamentet får mulighed for med Rådets godkendelse at fastsætte en fælles vedtægt (i lighed med alle andre parlamenter) for derved at bane vejen for en omlægning af de kritisable aflønningsformer, rejsegodtgørelser m.v.?«

Begrundelse

Situationen i Europa-Parlamentet svarer til, at jyske folketingsmedlemmer får en løn, der er en tredjedel af lønnen for københavnske medlemmer. De meget dårligt aflønnede sydeuropæere klamrer sig derfor til et godtgørelsessystem, hvor de bl.a. ved at rejse billigt kan supplere indtægten. Vejen ud af denne misere er en fælles vedtægt, der sikrer medlemmerne en fælles lønsats, f.eks. svarende til den danske, der ligger på gennemsnittet.

Når alle Kommissionens, Parlamentets og Rådets ansatte arbejder under én fælles vedtægt med lige løn for lige arbejde, er det svært at begrunde, at det samme ikke gælder for parlamentarikere. Problemet er, at en sådan fælles vedtægt kræver Ministerrådets godkendelse, hvilket endnu ikke har været muligt.

Udenrigsministeren rejste i efteråret 1996 spørgsmålet om parlamentarikernes vilkår i Ministerrådet, men hans indsats bestod alene i at sige »fy« til Parlamentet. Han tog intet initiativ til at ændre Ministerrådets holdning, så problemet kan løses.

Ifølge B.T. den 10. februar 1997 hævder udenrigsministeren, at »det er Parlamentet, der har den endelig afgørelse, det er ikke Ministerrådet«.

I sit svar på mit spørgsmål på EU-konferencen på Kollekolle den 7. marts 1997 indrømmede udenrigsministeren på mit spørgsmål, at Ministerrådet »kan komme ind i billedet«, men han tilføjede derefter, at regeringskonferencen ikke var et velegnet sted at drøfte denne sag.

Statsministeren bedes derfor oplyse, om regeringen på regeringskonferencen eller på anden måde vil arbejde for sagen i Ministerrådet.